

БАБА

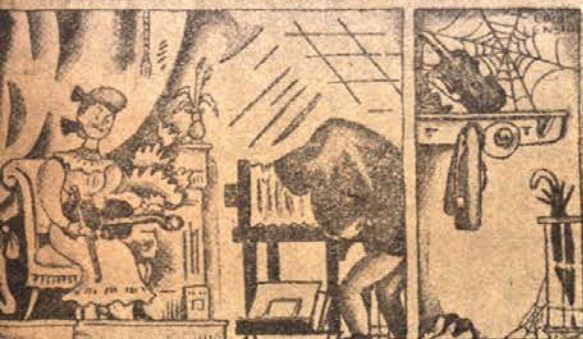
ЗНАЕТЕ ЛИ, ЧЕ?

НАШИ ПИСАТЕЛИ

А пъкъ често казва, —
сжщо като нея,
следъ години много
азъ ще остарѣя.

Но не ми се вѣрва —
лъже ли горката,
пъкъ и ще ми бжде
мжчно за играта!

В. Н. Марчевски

Който напише най-хубаво стихотворение въ четири стиха,
горната история безъ думи, ще получи премия 100 лв. въ
проч. книги.

Последниятъ гължбъ-писмоносецъ
отъ свѣтовната война е починалъ въ
Америка и билъ погребанъ съ всички
военни почести. Този гължбъ служилъ
на френския фронтъ и 33 пжти е пре-
насялъ извънредно важни съобщения.

Въ едно сражение гължбътъ изгу-
билъ лѣвото си око, но пакъ продъл-
жилъ да извършва своята опасна
служба.

— Английскитѣ учени Ивѣнсъ и
Гудманъ изнамѣрили новъ начинъ за
опредѣляне точно старостта на ска-
литѣ. Взимайки единъ кжсъ отъ ска-
лата, тѣ го загрѣватъ до 2,000 граду-
си Целзий, при което отъ минерала
се излжчва, освенъ останалитѣ видове
газове, още и известно количество отъ
газа хелий. Измѣрвайки точно коли-
чеството на добития по тоя начинъ хе-
лий, тѣ сж въ състояние да опредѣ-
лятъ точно възрастта на скалата.

— Никжде другаде, освенъ въ Но-
ва Зеландия въ Великия океанъ не
растатъ такива грамадни цвѣта, които
по своитѣ размѣри сж сжщински дър-
вета. Така напр., слънчогледътъ до-
стига до 15 м. височина, а цвѣта, като
карамфилъ, лале, гиргина, бегония,
жасминъ, пегуния, резеда и пр. сж сж-
що така истински дървета. Тѣзи огром-
ни цвѣта се отглеждатъ въ саксии и
паркове.

— Въ Флорида е решено да бжде
устроено кинематографическо студио
подъ водата. Това се прави съ цель
да бжде изучена морската флора и
фауна.

Никола Никитовъ

Роденъ е презъ 1898 г. въ гр. Се-
влиево. Следвалъ е по литература въ
София. Издалъ е книгитѣ: „Сърдце“,
„Другари“, „Късметъ“, пиеса за деца,
„За кжсче хлѣбъ“, както и хубавитѣ
романизувани биографии на Св. Св.
Кирилъ и Методи, Св. Климентъ, Д-ръ
П. Беронъ, Софр. Врачански и др.
Билъ е редакторъ на детското списа-
ние „Поточе“. Сега е секретаръ на
дружеството на детскитѣ писатели.
Разказва увлѣкателно и учи децата да
бждатъ добри. Н. Никитовъ е единъ
отъ нашитѣ талантливи детски писа-
тели.

Запомнете добре, че всѣка недѣля
въ 10¹/₂ ч. сутринта, кино „Европа Па-
ласъ“ устройва представления за де-
ца, при участието на писатели отъ дру-
жеството на детскитѣ писатели,
съ програма: литературно четене, культур-
ни и трикъ филми „Мики Маусъ“.
Входъ 6 и 10 лева.

На, чети го, ще отвори
той очитѣ ти и съ думи,
като живъ, ще заговори
съ веселия си езикъ;
обещай ми да се трудишъ
и усърдно да се учишъ,
благославямъ те да бждешъ
най-добрия ученикъ!

Макаръ и безъ капчица мощъ
той въ сѣнища златни пжтува,
следъ страшно прекарана нощъ
тѣй сладко се спи и сѣнува.

Като лодка позлатена
е гнѣздото на врабеца,
между клонитѣ зелени
той щастливо си живѣй;
сивъ соколъ ли се извие,
или котка го подгони,
задъ листеца ще се скрие
и напукъ ще му запѣй.
Гласъ извива, та люлѣ
съ пѣсенъ старитѣ букаци,
скоро слънце ще изгрѣе
и свѣта ще съживи,
само двамата юнаци
спятъ и нищо ги не буди,
надъ тѣхъ тичатъ ранобудни
пеперуди и пчели.
Колкото му гласъ държи
вика сивиятъ врабецъ:
— Бойко, ставай, три кози
тебе дирятъ отъ зори,
събуди се и стани
и козитѣ срѣдъ горитѣ намѣри!

Богданъ Овесянинъ

КОЗАРЧЕ

поема за деца (5)

Той трие очи
и поглежда въ страни,
до него момче непознато лежи:
— Ти кой си? навежда надъ него глава,
но въ мигъ си припомня
що стана въ нощта.
Събудени, вслушватъ се
въ горския шумъ,
но дебне ли нѣкой
съ кама и куршумъ?
— Азъ се казвамъ Бойко, а пъкъ ти?
— Мене ме наричатъ Титко,
но защото все се сърдя
викатъ ми: — Сърдитко!
Бѣхъ за птичета въ гората,
но изпати ми главата!

Гората се радва и пѣе
Тръгватъ двамата да дирятъ
пжтъ изъ китнитѣ гори
и задъ храститѣ намиратъ
триѣ весели кози.
И — нещешъ ли — между тѣхъ
малко яренце подскача:
сивата козичка майка
е станала отъ нощесъ.
Презъ търнаци и букаци
Бойко съ радостъ ги подкара,
нѣма вече да се кара
остарѣлиятъ козаръ,
а край него тича Титко

и на птичкитѣ подвиква;
радва се на свободата
по-доволенъ и отъ царь.

И весели, честити,
вървятъ въ горитѣ диви,
забравили бедитѣ
завръщатъ се щастливи,
а птичкитѣ чуруликать
въ зеленитѣ букаци
и весело имъ викатъ:
— Добре дошли, юнаци!
Чуватъ се стжпки, следъ стжпки.
Кой ли изъ храститѣ стжпя?
Между глогини и пжпки
хора незнайни пристжпятъ.
Но не се измина нито мигъ
срѣдъ гората се понесе викъ,
селяни, излѣзли да ги дирятъ,
идатъ съ пушки и въ ржце съ брадви.
— Ето ги децата дето диримъ,
Слава Богу, живи сж и здрави!

И тръгнаха съ веселби,
съ чудни пѣсни и игри
за къмъ родния си край —
и, срѣдъ пѣсни и игри,
разказътъ (то се знай)
се завърши съ хубавъ край.

К р а й.

На това мѣсто отъ следния брой
ще почнемъ да печатаме илюстрирани
исторически разкази отъ С. Иовчева.